

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

NATTE HANDEN, DROGE VOETEN

blijspel in twee bedrijven

door

1880

Maurice de Grauwe

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2012

Nr.3124

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ACHT tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *NATTE HANDEN, DROGE VOETEN* op te voeren moet de naam van auteur *MAURICE DE GRAUWE* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2012/220/029
ISBN 978-90-385-12037

© 2012 Toneelfonds J. Janssens/Maurice de Grauwe
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden veeleevuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens bvba · Te Boelaerlei 107 · 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 · Fax 03 366 45 01 · info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(3à4 dames – 4à5 heren)

RAOUL DETAEYE : stadswerkman

RAYMOND DE SCHEPPER : stadswerkman

DRAC : man die het personage Dracula moet invullen

BULTY : man die de Bultenaar van Notre Dame moet invullen

ESMERALDA : vriendin van Drac.

LUCY : Meisje van lichte zeden en bewoonster riool

MINA : Meisje van lichte zeden en bewoonster riool

BURGEMEESTER : man of vrouw

DECOR

Het is aan de decorbouwers om hun inspiratie te laten werken voor een prachtig decor. Het is de bedoeling dat we een open ruimte creëren en waar op de achterwand een drietal ronde openingen uitgeven. Deze openingen hebben een diameter van ongeveer 80 centimeter en het uitzicht van rioolafvoerbuizen waar een persoon gewoon kan doorheen kruipen, op ellebogen en knieën. De centraal gelegen opening of buis is het laagst gelegen en komt op een hoogte van 80 cm. Deze centrale buis is afgesloten door een soort traliewerk dat kan weg- of opengeklapt kan worden.. De beide andere gelijkaardige openingen hebben echter geen traliewerk, liggen iets hoger en vertonen als dusdanig eenzelfde een donker gat. Deze buizen geven dus uit op het podium die de indruk geeft van een rioolkanaal te zijn.. Langs de beide zijden staan twee grafzerken. Deze zijn geplaatst voor de twee grotere zijkokers die zowel als op- als afgang kan gebruikt worden door de acteurs. Deze zijopeningen (van ovale vorm) geven eveneens de indruk van de hoofdrioleringen te zijn alwaar het afvalwater naar een of andere stroom afgeleid wordt. De grafzerken zijn dus aansluitend tegen de zijwanden geplaatst en laten toe dat de bovenzijde ervan inschuift binnen deze zijwand. Dit impliceert dat eens men binnen deze zerk gestapt is en er gaat inliggen, je dan gewoon kan verdwijnen langs de ontbrekende zijwand op die plaats waar de kist tegenaan is gebouwd. In één der zijwanden of achterwand kan een nis geplaatst worden waarin een kelk en wat bekers verborgen zijn.

Men kan zich een idee vormen van het decor wanneer men gaat naar de site van VZW Theater Maskee. be en klikt naar de foto's gemaakt van de productie Natte Handen – Droge Voeten.

KORTE INHOUD

Gent. Deze stad heeft net zoals vele Belgische steden reeds jaren te maken met wateroverlast. Om die reden worden de beide stadsarbeiders Raoul en Raymond het rioolnetwerk ingestuurd. Zij dienen er de eventuele verstoppingen op te sporen. Tot hun grootste verbazing stuiten zij daar op alom gekende personages die zich voor de buitenwereld schuil houden. Zowel de anonimiteit van hun rijk als hun bestaan trachten zij op allerlei manieren te vrijwaren. De vraag blijft voorlopig of Raoul en Raymond slagen in hun opdracht en/of ze net zoals de toeschouwer droge voeten kunnen behouden maar natte handen krijgen?

BELANGRIJK

Het is aan de regisseur om alle Gentse plaatsnamen te wijzigen in de plaatselijke gekende benamingen.

1880

EERSTE BEDRIJF

(Het decor is omzeggens in volledige duisternis gehuld. Zeer miniem en schraal licht van een brandende kaars zien wij uit de rechts of links gelegen manshoge zijopening flakkeren. Dit evenwel zonder deze kaars zelf te kunnen opmerken. Men kan een constructie maken buiten het decor alwaar de beide stadswerkmannen hun eerste replieken zeggen terwijl ze mekaar in het aangezicht schijnen met hun zaklampen. Klaarblijkelijk zal men deze drie achteraan gelegen en op deze ruimte uitgevende buisopeningen, niet opmerken in het duistere decor. Dit blijft nog eventjes zo, terwijl de teksten door deze acteurs verder gesproken worden. Ze verdwijnen uit het zicht vanaf het moment dat Roel zegt: ‘Ach ja, is het daarom dat ge vandaag werkt?’ Vanaf het moment dat de repliek komt van: ‘Mijn lamp schijnt hier op een rooster’ (zie pagina 5) worden de stadswerkmannen zichtbaar en komend uit de buis gekropen van de achterwand)

ROEL : Volgens mijn plan is het hier naar links.

RAYMOND : Pas op Roel, ik betwijfel dat.

ROEL : Waarom?

RAYMOND : Omdat we daar juist links van ons drie aflopen tegen gekomen zijn die een visgeur verspreidden.

ROEL : En dan?

RAYMOND : Die vishandel ligt daar waar dat de tram wegdraait van de Schelde. Dus... ik denk dat we beter rechts afslaan.

ROEL : Ik heb het plan in mijn handen. Het is hier naar links.

RAYMOND : Ik heb u in de gaten gehouden Roel. Gij hebt dat plan zeker al een keer of vier ondersteboven gedraaid.

ROEL : Wel, kunt ge niet rekenen misschien? We zijn boven de grond gestart met het plan en dus in de goede houding. Ik draai het volgens u ene keer, dus dan is het mis. Ik draai het de tweede keer, het is dus weer goed. Ik draai het voor de derde keer, terug mis, maar bij de vierde keer draai ik het weer in de juiste richting. Dus we zitten goed, het is naar links.

RAYMOND : Uitleggen ja Roel dat kunt ge goed!

ROEL : Mon, de schepen heeft mij de leiding gegeven en wees gerust, wij halen de gazet en nadien mogelijks een kaderfunctie.

RAYMOND : De gazet staat ook iedere dag vol met namen van mensen in een kadertje.

ROEL : Maar man, waar gij aan denkt.

RAYMOND : Ja Roel dat is hier ook wel niet zonder gevaar, dat weet ik. Ik heb trouwens een komiek voorgevoel.

ROEL : Laat mij niet lachen. Kom, naar links.

RAYMOND : Ik zeg dat ik een komiek voorgevoel heb. Trouwens, waarom moeten wij alleen het hele rioleringsnetwerk nazien op verstopping? We zitten al meer dan vier uur onder de grond.

ROEL : Om in de gazet te komen, slimmerik.

RAYMOND : Nee, om de politieke druk weg te nemen die op het college van burgemeester en schepenen weegt.

ROEL : Dat speelt geen rol. Wij alleen zullen in ieder geval het probleem van de plaatselijke bevolking oplossen.

RAYMOND : Nee, het probleem van de politiek, de gouverneur, de burgemeester en zijn schepenen, ja.

ROEL : Nee van alle burgers. Hoe lang is het nu al niet dat bij de minste regenvlaag alle straten en huizen onderlopen? Sommige komen al blank te staan bij motregen.

ROEL : En bij een stevige vlaag zijn knielaarzen zelfs te kort om in uw keuken rond te lopen.

RAYMOND : Mijn schoonmoeder heeft vorige week haar ijskast op treinbielsen (*dwarssliggers van de spoorweg*) geplaatst.

ROEL : Begint ze te dementeren of zo?

RAYMOND : Maar nee..., haar ijskast is na de zondvloed van vorige week gewoon gelijk de ark van Noë tot in de gang gedreven. Had de voordeur open gestaan dan was ze weg geweest.

ROEL : Gelukzak. Alhoewel, het is pas vandaag grof vuil.

RAYMOND : (*Vertrekt*) Ach ja, is het daarom dat gij vandaag werkt?

ROEL : (*Buiten zicht van de publiek en eventueel ingesproken via een verkeerskegel om een speciaal geluid te verkrijgen*) Verdomd, er hangt hier weer zo'n tros boven

mijn hoofd.

RAYMOND : Het is weer zo een van die standaard tieten- of mieten.

ROEL : Geen standaard, maar stalactieten of stalagmieten. En deze hier, zijn wel afkomstig van versteende zeep uit een of andere wasmachine.

RAYMOND : Calgon gebruiken, dat zeggen ze op de televisie.

(Plots horen we het geluid van een wc-sas die wordt doorgespoeld.)

ROEL : Verdomme!

RAYMOND : *(Wij horen hem kokhalzen)* Kruip nu alstublieft maar wat verder van mij weg.

ROEL : Dat was een beerpijp.

RAYMOND : Denkt gij misschien dat ik die geur niet ken? Kruipt alstublieft wat verder.

ROEL : Mijn lamp schijnt hier op een rooster.

(Het hoofd van Roel en de zaklamp verschijnen achter het rooster van de centraal gelegen pijp. Hij duwt de raster weg en schijnt met de zaklamp in de grote ruimte.)

Maatje, we zijn hier in nog een grotere koker gekomen. Maar die staat echt niet op mijn plan.

RAYMOND : Mijnheer kan goed rekenen hé! Hij moest per se links afslaan.

ROEL : Het ziet er hier wel allemaal poederdroog uit.

RAYMOND : Des te beter. Stel u voor dat we temidden een middeleeuwse latrine zouden beland zijn?

ROEL : *(Kruipt uit de pijp)* Dan kwamen we heel zeker op de eerste bladzijde te staan slimmerd. Zo van: 'Stedelijk werkmansduo doet archeologische vondst van middeleeuwse uitwerpselen onder het stadscentrum'.

RAYMOND : En verder in het artikel staat er dan: 'Na eerst manueel een beerpijp geledigd te hebben stort de stadswerkman Raoul De Schepper zich met volle overgave in een middeleeuwse latrine.' Ha ha!

ROEL : Het is niet te geloven, het is hier werkelijk poederdroog.

RAYMOND : Wees blij. Of had ge misschien liever een duik genomen in de smurrie?

ROEL : Gij begrijpt er ook niets van. Hier is dus duidelijk nooit afvalwater doorgespoeld. Nochtans is dat hier precies den hoofdkoker om al het afvalwater en regenwater naar de Leie of de Schelde toe te lozen.

(Ondertussen belicht Raoul met zijn zaklamp de achterwand en ziet zo nog één van de gelijkaardige pijpen waar geen afrastering voor geplaatst is. Deze ligt wel iets hoger dan degene waar hij zonet uit kroop. Hij zoekt ook verder, gaat van het verhoog af en begeeft zich in die vrije ruimte. Hij belicht de zijwanden ervan. Raymond dooft ondertussen zijn lamp.)

(Verwonderd) Komiek, wreed komiek.

(In het belichten van deze ruimte vergeet hij eventjes zijn collega. Hij schrikt luidop wanneer hij plots het aangezicht van zijn collega belicht met zijn zaklamp.)

Verdomd! Wat zit gij daar nog met uwe stomme kop uit dat gat te kijken?
Waar is uw lamp?

RAYMOND : Uitgeschakeld. Energie besparen. Dat is geen spaarlamp hoor!

ROEL : Kom uit die buis.

RAYMOND : Help mij eens. Wel ik heb last van duizeligheid, als mijn hoofd lager komt dan mijn lichaam.

ROEL : Gelijk de giraffen dus.... en dat zo iemand ook getrouwd geraakte.

RAYMOND : Wat heeft mijn Sonja daar mee te maken?

ROEL : Niets, ja.... niets. Ik zal u helpen. *(Hij neemt hem bij de beide oren)*

RAYMOND : Ai! Waarom trekt gij aan mijn oren als ik over mijn Sonja begin?

ROEL : Steek uw lamp aan, dan zie ik u ook beter.

(Roel helpt hem. Hij komt vervolgens naast hem rechtop staan en schijnt eveneens met zijn zaklamp in het rond.)

RAYMOND : Is dat wel een rioolkoker? Dat is daar toch veel te groot voor.

ROEL : Ja, het is raar. Ook omdat het niet op mijn plan voorkomt.

RAYMOND : En wat nu?

ROEL : Ik stel voor dat we onze eerste schafttijd inlassen.

RAYMOND : Ja, een goed idee. Maar mag ik wel vragen dat ge u een klein beetje van mij verwijdert.

ROEL : Waarom?

RAYMOND : Vanwege die geur natuurlijk.

ROEL : Geur? Welke geur? Het ruikt hier niet eens naar vochtigheid. Het is hier echt poederdroog, voel maar aan de bodem.

RAYMOND : Het is dat niet.

ROEL : Wat is het dan?

RAYMOND : Gaat ge u niet boos maken wanneer ik het zeg?

ROEL : Nee. Zeg het.

RAYMOND : Ge stinkt uit uw bek, ik wil zeggen: uit uw nek.

RAOUL : (*Kwaad*) Wablief?

RAYMOND : Zijt ge het al vergeten dat ge die beerpijp ontstopt hebt?

RAOUL : Ach ja, dat is waar. Verdomd, hebt gij iets om mijn nek wat proper te wrijven?

RAYMOND : Mijn zakdoek, maar het zal niet veel helpen want ik heb hem ook al gebruikt.

(We horen plots een hels gekraak en een geluid als zware stenen die over elkaar schuren. Raoul verstart en draait zich in de richting van zijn collega die in één wip in zijn armen springt van angst. Terwijl dit geluid aanhoudt zien we verschillende lichtbundels die van boven op hen neerschijnen en zo toch de ruimte ten dele verlichten. Deze lichtbundels zijn gecentreerd op het podium en geven een griezeleffect qua kleur. Beiden staan er als versteend bij. Zij kijken naar omhoog.)

ROEL : Zitten wij zo diep onder de grond?

RAYMOND : *(Nog steeds in de armen van zijn collega)* Gaat ge mij niet meer loslaten Roel?

ROEL : *(Herpakt zich)* Verman u toch Mon. *(Zet hem terug met beide voeten op de grond)*

RAYMOND : Het zweet staat in mijn handen.

ROEL : Veel beter dan in uw schoenen..... want dat stinkt ook.

RAYMOND : Alhoewel! Het zou uw luchtje toch wel wat versnijden.

ROEL : Raymond, dat is hier echt niet normaal.

RAYMOND : Ik voel dat er hier leven is.

ROEL : Dat zal wel..... Ratten!

RAYMOND Die blokken hier hebben duidelijk een functie en horen eigenlijk niet thuis in zo'n hoofdkoker van de riolering.

ROEL : Wie zegt dat het hier een hoofdkoker van de riolering is?

RAYMOND : Wat zou het anders wel kunnen zijn? Een grafkel.....der! Och! *(Hij wordt terug overmand door paniek)*

ROEL : Wilt ge daar nu eens mee ophouden, ja? Gij zult nooit een ereteken van moed en zelfopoffering verkrijgen als ge zo blijft panikereren.

RAYMOND : Dat denkt gij. Leven met mijn Sonja is al een ereteken waard. Haar wil is wet.

ROEL : Wel, wetten zijn er om overtreden te worden, anders zouden ze niet moeten bestaan.

RAYMOND : Gemakkelijker gezegd dan gedaan. Alhoewel, als uw Jeanine erbij is blaast ge toch ook nooit hoog van de toren.

ROEL : Hoge torens! Niets voor mij, ik heb hoogtevrees.

RAYMOND : Dus moed en zelfopoffering zal dus ook niets voor u zijn.

ROEL : Toch wel, ik ben er al dertig jaar mee getrouwd.

RAYMOND : En? Nooit eens vreemd gegaan in die dertig jaar?

ROEL : Onmogelijk, al dertig jaar aan een stuk volgt ze mij overal.

RAYMOND : Dus als ik het goed begrijp is dat nu uw eerste solo uitstap in dertig jaar? Man, gij hebt duidelijk al wat gemist in uw leven.

ROEL : Precies of ik zit hier naast Don Juan van Stad Gent.

RAYMOND : Ik kan ze niet meer op mijn één hand tellen.

ROEL : Opscheppen ja! Neem mij niet kwalijk maar een Richard Gere of een Di Caprio dat zijn de mannen die het bij het vrouwvolk doen. En, ik zie absoluut niet de minste gelijkenis.

RAYMOND : En toch lig ik goed in de markt.

ROEL : Ja, op de oude markt.

(Plots horen wij een sissend geluid en zien rook uit één van de overige achterliggende kokers komen. Beiden springen verschrikt op en bemerken de rook die in de hoofdkoker geblazen wordt. Ze omarmen elkaar in een schrikreactie en zakken na een tijdje door hun knieën om bewusteloos neer te vallen. Een gebocheld mannetje met een griezelig voorkomen komt via de zijgang op. Hij lacht en begeeft zich naar het bewusteloze duo. Hij bekijkt hen een poos in hun elkaar omstrengelde doch bewusteloze positie. Roept vervolgens luidop met zijn sterk Frans accent.)

BULTY : *(Met Frans accent)* Het is dat zijn twee homo's..... eh..... sapiens..... maître Drac.

(Uit dezelfde zijopening of hoofd rioleringskanaal komt een rijzig persoon met cape. Zijn gezicht is volledig wit geschminkt en geeft een griezelig effect door de bloedrode lippenstift.)

DRAC : Deze indringers zijn vermoedelijk totaal onwetend binnen ons Rijk beland.

BULTY : Het zijn precies doodgewone travailleurs de Ville.

DRAC : Grafdelvers?

BULTY : Dat..... ik weet niet.

BULTY : Zij zijn misschien hier bij toeval binnen gekomen?

DRAC : Dat weet ge nooit. Misschien is er iets uitgelekt en zijn zij hier in opdracht, een missie.

BULTY : Volgens mij dat zijn niet de missionaire.

DRAC : Ze willen misschien een nieuwe attractie.

BULTY : Pardon maître?

DRAC : Ik weet goed genoeg dat het hierboven allemaal niet zo best meer botert. Ze staan vlak voor de verkiezingen. Iedere politieke partij wil nog iets verwezenlijken. Zo is dat nu eenmaal hierboven geconstrueerd. Men wil een bijzondere uitstraling die dan op politiek vlak en in de komende verkiezingsstrijd uitgebuit kan worden.

BULTY : Excusez-moi Maître Drac, ik heb maar geloopt tot mijn twaalf jaar naar de school. De Sorbonne lag te ver en tram- en busdag n'existe pas a c'est moment. Ik begrijp er dus niets van.

DRAC : Buly, Parijs heeft Euro-Disney, Brussel zijn Atomium. Wat heeft Gent?

BULTY : Een glazen straat. *(Hoopvol kijkend)*

DRAC : Ja daar komt gij wel aan uw trekken, zolang ze maar niet teveel licht aansteken.

BULTY : Hela! Gij vergeet misschien dat wij ons daar tegen het lijf hebben geloopt drie nachten geleden?

DRAC : Ik was u aan het zoeken en heb de hele straat afgelopen.

BULTY : Mentir, allez ne leugen is niet zo schoon hé Maître.

DRAC : Stop maar, we zijn hier aan het afwijken van ons probleem.

BULTY : Zij komen ons storen in onze privé. Wat kunnen we doen dat ons secret bewaard wordt?

DRAC : We zullen hen verwennen en op een verkeerd been moeten zetten. Laat mij maar doen, ik weet hoe we ons hier uit zullen redden. Esmeralda, zij wordt de oplossing.

BULTY : Dat is toch wel een ferme poupée?

DRAC : Foei Buly, en dat op uw leeftijd. Trouwens met die last daar op uw rug maakt gij allesbehalve indruk op zo een vrouw.

BULTY : a alors! Haar bulten anders wel bij mij.

DRAC : Wat bedoelt ge?

BULTY : Ik moet er u toch geen aquarelletje van maken zeker?

(Esmeralda –zigeunertype- komt op via de zijgang.)

DRAC : Ach Esmeralda.... Buly wou juist een schetsje maken van u.

ESMERALDA : Een schets? *(Bemerkt het duo dat daar languit gestrekt op de grond)*

ligt) Wat liggen die twee hier in onze feestzaal te doen?

BULTY : Dat zijn twee travailleurs de ville die

DRAC : Een werkongeval hadden.

ESMERALDA : Ja maar wie heeft ze hier binnengebracht en waarom?

DRAC : Ze zijn naar hier gekomen om u te ontmoeten.

BULTY : En ze stralen nog warmte uit, net zoals ik voor u Esmeralda.

ESMERALDA : Wanneer gaat ge nu eindelijk eens begrijpen dat ik geen interesse heb in u.

BULTY : Waarom niet? Het is niet omdat ik een beetje gebogen loop dat ik daarom geen warmte kan uitstralen.

ESMERALDA : Gij lijkt op een geblutste zibrokamin (= kachel). Die twee hier stralen meer warmte uit dan wat er ooit in u gezeten heeft.

BULTY : Ge hebt mij ook nog nooit willen testen!

ESMERALDA : Nee dank u!

DRAC : Die twee gasten willen waarschijnlijk ons geheim ontsluiëren.

BULTY : Hebben wij een secrèt ? Ach ja ik weet.....rue de verre allez de glazenstr....

DRAC : Sssssst! Luister, het is zeer belangrijk dat niemand weet dat dit ons rijk is.

ESMERALDA : Het is lang geleden dat ik nog zo'n warmbloedige wezens ontmoet heb.

BULTY : Precies of ik ben ne crème glâce.

ESMERALDA : Gij hebt alleszins ne te grote toef slagroom..... maar dan wel op de verkeerde plaats.

BULTY : Een keer dat mijn lont zou worden aangestoken dan zoudt gij wel verschiet.

DRAC : Bulty, ge moet hier niet de zelfmoordterrorist uithangen hé. We zitten met een probleem.

BULTY : Ik ook, al lang.

ESMERALDA : Ja, ik weet dat ge uw hemden moet strijken in een wok.

DRAC : Stop! Als die twee bij hun positieven komen is het aan ons om ons geheim te kunnen bewaren.

ESMERALDA : Ik wil u daar zeer graag in helpen meester Drac.

BULTY : Ik ook!

ESMERALDA : Bulty, dat is hier duidelijk iets voor vrouwen en niet voor.....

BULTY : Een bultenaar, ja zeg het maar Verneder mij maar.

ESMERALDA : De dag dat uw bultje zakt zijt ge mijn man!

DRAC : Kom, we moeten de machten samenroepen. (*wil afgaan*)

ESMERALDA : Ik ga naar boven. Ik schuif mijn steentje iets opzij en beweeg me terug in het nachtleven van Gent.

BULTY : Haast u maar. Want om 01.00 uur la ville est mort. In Paris was dat wel ne beetje anders. We hadden nooit die reisbrochure mogen geloven. Gent de gezelligste stad van les Flamands.

DRAC : Wees blij dat ge hier zit.

ESMERALDA : Ja, ik ben u Bulty juist maar gevolgd omdat ik niet meer tegen het klokkengeluid van de Notre Dame kon.

BULTY : Ik weet het, mijn klokkenspel heeft u nooit geïnteresseerd.

ESMERALDA : Ik mag dan wel niet klagen van mijn nachtelijke uitstapjes in Gent.

BULTY : Meester Drac! Waarom maakt gij er dan zo'n probleem van als ik er eens in duik?

DRAC : 's Nachts wordt er hier niets geluid.

ESMERALDA : Alhoewel! (*Licht en gaat af*)

BULTY : Ze daagt mij werkelijk uit. Ik voel mijn energie zo naar beneden zakken.

DRAC : Pas op ze bewegen! Kom vlug!

(Drac en Bulty af. Raymond en Roel komen tot bewustzijn)

RAYMOND : (Als uit een diepe slaap) Ja salut! Ik ruik dat nog.

ROEL : Wat?

RAYMOND : Die pijp die gij ontstopt hebt.

ROEL : Zwijg, het is niet meer normaal. We zijn bedwelmd.

RAYMOND : Nee, gij hebt mij bedwelmd.

ROEL : Herinnert gij u die rook niet meer die daar uit dat gat kwam misschien?

RAYMOND : Nu dat ge het zegt. Wat zou dat geweest zijn? Een gaslek?

ROEL : Dan waren we nu dood, dus dat kan niet. Het rook eerder zoet.

RAYMOND : Die geur was net dezelfde van die keer dat mijn wijsheidstand getrokken werd.

ROEL : Wijsheidstand.... Bij u? (*glimlachend*)

RAYMOND : Ja, lach maar. Mijn tandarts heeft mij toen volledig verdoofd met juist eenzelfde soort ruikend gas. Het schijnt dat ik op mijn mama riep.

ROEL : Schaam u.

RAYMOND : (*Kijkt op zijn horloge*) Man, we zijn aan het overwerken, het is bijna twaalf uur.

ROEL : We werken normaal wel tot tien uur hé?

RAYMOND : Dat hebben we nog nooit gedaan.

ROEL : Nee?

RAYMOND : Van zolang ik aan het stad werk begin ik altijd een half uur later om een uur vroeger te kunnen stoppen. Gij toch ook?

ROEL : Niet overdrijven hé. Ik begin altijd twee kwartierjes later en ik stop vier kwartiertjes vroeger.

(*We zien uit één der openingen achteraan waar ook nog een rooster voor zit, het hoofd van Bully. Hij grijnst.*)

BULTY : Hé! Pssst.....

(*Raymond springt terug in de armen van Roel.*)

ROEL : Wie zijt gij?

BULTY : Ik ben geëscapeerd.

RAYMOND : Pardon?

BULTY : C'est grave.... Gevlucht van het Saint Baafsplein. Ik ben geplonged in de riool van de Rue de Jambon Colère.

RAYMOND : Wablief?

ROEL : Uw Gents is toch ook niet alles, Rue de Jambon Colère, dat is de Kwaadham.

RAYMOND : Hoe weet gij dat?

ROEL : Ik ben naar de école Moyen geweest. En mijn ouders woonden in de rue Coco Parlez.

RAYMOND : Waar?

ROEL : De Papegaaistraat.

RAYMOND : Ge zou beter eens aan die papegaai daar achter die tralies vragen wat er juist gebeurd is?

BULTY : Incroyable!

ROEL : Mais vrai!

BULTY : Bien sur! C'est ne catastrophe.

RAYMOND : Vlaams alstublieft!

BULTY : Er is een grote vechtpartij op de Saint Baafsplein, juist temidden van de fontein. Ik heb gezien dat veel mensen zijn geplonged in de riool om te vlucht.

ROEL : Ja, en wij dachten weer eens apart te zijn. Ze duiken nu allemaal in de riolen.

BULTY : Wees blij dat ge hier onder de grond zit. Boven is ne grote catastrophe.

ROEL : Wat is er precies gebeurd?

BULTY : Er was ne kleine erreur bij de Chinees vuurwerk op de Sint Baafsplein. De Chinois heeft de verkeerde vuurwerk opgestuurd.

RAYMOND : Verkeerd vuurwerk?

BULTY : Ja met de gas de moutarde. Wacht, ik zoek mijn weg naar u. *(Zijn hoofd verdwijnt)*

ROEL : We staan er hier goed voor als ge het mij vraagt.

RAYMOND : Gij alleszins beter dan ik.

ROEL : Hoe wilt ge zeggen?

RAYMOND : Uw Sonja zal nu niet meer aan uw slip hangen. Ge gaat eindelijk eens kunnen doen wat ge wilt.

ROEL : En gij dan met uw Jeanine?

RAYMOND : Ik zal wel geen chance hebben. Zij kan tegen straffe mosterd.

ROEL : Mosterdgas, dat is iets gevaarlijk weet ge?

(Bulyt komt via de middenpijp gekropen waar voordien ook Roel en Raymond doorgekropen zijn en die dus niet meer voorzien is van het rooster.)

BULTY : Kunnen jullie mij een beetje helpen alstublieft. Ik zit een beetje vast.

(Beiden helpen hem met moeite uit het gat.)

RAYMOND : Het zou heel wat gemakkelijker geweest zijn als ge uwe rugzak had afgelegd en hem niet onder uw vest had gehangen.

BULTY : Dat komt door die gas ‘moutarde de Dijon.’

ROEL : Neem mij niet kwalijk, gij doet mij quasi peinzen op

BULTY : Hm....Quasimodo! Professeur de l’histoire. Mijn naam is Bully, enchanté.

RAYMOND : Mijn collega Roel en ik ben Raymond. We werken alle twee aan het Stad. We zijn voor een drainage van de rioleringen tot hier afgedaald.

ROEL : En verdwaald. Enchan... Aangenaam.

RAYMOND : Om nog eens uwen woordenschat te gebruiken. We staan er hier inderdaad goed voor met ons drieën.

BULTY : Niet panikeer. Ik heb verschillende personen in de riool zien duik. Dus er zullen nog wel mensen zijn die via het rioolnetwerk hier zullen belanden.

ROEL : Niet panikeren. Ook dat nog, de mijn kennende zal ze hier ook wel rap staan.

RAYMOND : *(lacht)* Die van mij niet, dat weet ik zeker.

ROEL : Zijt ge dat zo zeker?

RAYMOND : Met haar honderdtwintig kilo geraakt ze nooit in de riool, haha!

ROEL : Gelukzak! Hoewel, Bully is er toch ook door geraakt met zijne.... hm..... ballast.

(We horen plots stemmen vanuit de linker holte (coté jardin) Het zijn Drac en Esmeralda.)

DRAC : Hallo, is daar iemand?

RAYMOND + ROEL + BULTY : Ja hier!

(Drac komt samen met Esmeralda op. Beiden zijn nogal bleek geschminkt en hebben een felrode mond.)

DRAC : Ach gelukkig, eindelijk levende zielen.

RAYMOND : *(eerst tot Bully)* Hij ziet er ooksorry... *(richt zich vervolgens tot*